

svojho určenia učinia včas opatrenia na zamedzenie ďalšieho počínania spoločníkov spolčenia, či už samy, alebo pomocou policajných orgánov, čo sa aj skutočne stalo, lebo vojenský attaché učinil o údajoch obžalovaného bezodkladne hlásenie zpravodajskému oddeleniu hlavného štábu v Prahe a upozornil na vec prezídium policajného riaditeľstva v B. Okolnosť, že čsl. vyslanectvo, resp. vojenský attaché v cudzine nemá bezpodmienčne k pomoci policajných orgánov cudzieho štátu, nevylučuje povahu týchto úradov ako úradov v smysle § 27 zák. na ochr. rep., zvlášte keď sa uvaží, že o týchto úradoch možno bezpečne mať za to, že učinia všetko, aby zabránili chystanému podniku a že tieto úrady sú v cudzine najbezpečnejšie a najbližšie úrady, od ktorých možno podľa ich určenia očakávať včasné zakročenie. Ponevác nebolo v tomto prípade dokázané, že bolo podniknuté ešte niečo iného než spolčenie, ani že spolčenie bolo v dobe oznámenia už odhalené, lebo pred oznámením obžalovaného úrady o ňom nevedeli, a ponevác obžalovaný oznámil spolčenie úradu zrejme dobrovoľne, sú dané všetky predpoklady pre beztretnosť spolčenia v smysle § 27 čís. 2 zák. na ochr. rep. Odsúdeniu obžalovaného pre zločin podľa § 6 čís. 2 odst. III. zák. na ochr. rep. je tedy na prekážku dôvod účinnej ľútosti podľa § 27 čís. 2 zák. na ochr. rep., vylučujúci jeho tretnosť.

Čís. 4905.

Nejde o páchatel'stvo, ak činnosť obžalovaného nesmerovala k tomu, aby on sám vyzvedal cieľom vyzradenia cudzej moci dáta, ktoré majú ostať utajené pre obranu republiky, lež obmedzila sa na podporovanie iného páchatel'a; v takom prípade išlo by o pomocníctvo v zločine vojenskej zrady podľa §§ 69 č. 2 tr. zák., 6 č. 2 odst. 3 zák. na ochr. rep. predpokladajúc, že boli zistené také skutočnosti, ktoré opravňujú k nezvratnému záveru, že obžalovaný vedel, že ide o sprostredkovanie vojenského vyzvedačstva.

(Rozh. zo dňa 16. januára 1934, Zm IV 632/33.)

Obžalovaný J. L. po zatknutí O. J-a, orgánu československej zpravodajskej služby v Maďarsku, tajne prevzal na štátnych hraniciach od orgánu maďarskej zpravodajskej služby dopis, v ktorom pisateľ, vydávajúc sa za O. J-a, žiadal svoju manželku M. J-ovú, aby mu poslala všetky dopisy, ktoré zaslal O. J-ovi dôstojník československej zpravodajskej služby. Obžalovaný J. L. odovzdal onen dopis M. J-ovej. Bol obžalovaný zo zločinu vojenskej zrady podľa § 6 čís. 2 odst. 1 zák. na ochr. rep. Sú d p r v e j s t o l i c e ho podľa § 326 čís. 2 tr. p. sprostil obžaloby. O d v o l a c í s ú d uznal ho však vinným zo zažalovaného zločinu.

N a j v y š š í s ú d následkom zmätočnej sťažnosti obžalovaného J. L. z úradnej povinnosti podľa § 35 odst. 1 por. nov. zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v časti, týkajúcej sa odsúdenia obžalovaného J. L. a vrátil vec odvolaciemu súdu k novému prejednávaniu a rozhodnutiu; zmätočnú sťažnosť obžalovaného J. L. poukázal na toto rozhodnutie.

D ô v o d y:

Zmätočná sťažnosť, ktorá bola založená na dôvode zmätku podľa § 385 č. 1 a) tr. p., namietá, že niet tu skutkovej povahy zločinu vojenskej zrady podľa § 6 čis. 2 odst. III. zák. na ochr. rep. Najvyšší súd preskúmajúc túto trestnú vec sa presvedčil, že v rozsudku odvolacieho súdu neboly zistené všetky skutočnosti rozhodné pre posúdenie tohoto trestného prípadu. Predovšetkým sa podotýka, že aj podľa toho skutkového stavu, ktorý bol základom obžaloby a rozsudku odvolacieho súdu, nešlo by v tomto prípade o páchatel'skú činnosť obžalovaného J. L., keďže jeho činnosť nesmerovala k tomu, aby on sám vyzvedal dáta požadované v dopise od M. J-ovej, cieľom ich vyzradenia maďarskej zpravodajskej službe, lež obmedzila sa na vedľajšiu činnosť, podporovanie iného páchatel'a. Podľa tohoto skutkového stavu išlo by u obžalovaného J. L. len o zločin pomocníctva podľa § 69 č. 2 tr. zák. na zločine vojenskej zrady podľa § 6 č. 2 odst. III. zák. na ochr. rep. Aby však obžalovaný J. L. mohol byť uznaný za vinného z tohoto pomocníctva, musely by byť zistené skutočnosti, opravňujúce k nezvratnému záveru, že tento obžalovaný vedel, že ide o sprostredkovanie vojenského vyzvedačstva. Najmä treba vopred zistiť, či tomuto obžalovanému bolo v dobe prevzatia dopisu od maďarského vojaka známe, že O. J. bol zatknutý na území Maďarského štátu pre podozrenie, že pracuje v prospech československej zpravodajskej služby; ďalej, že išlo jednak o usvedčenie O. J. v tomto smysle, jednak o zadováženie zprávy o spôsobe dopisovania a o všeobecnom chode československej zpravodajskej služby. Zistenia odvolacieho súdu nie sú však v tom smysle dostatočné. Tu treba podotknúť, že nestačí azda všeobecná úvaha, že obžalovaný J. L. bol si vedomý svojho počínania a významu veci, lež treba konkrétne zistiť, ktoré všetky skutočnosti, týkajúce sa tohoto prípadu, byly obžalovanému známe, a najmä, či mu bol tiež známy aj obsah a smysel doručeného dopisu tak, aby mohol byť učinенý spoľahlivý záver, že nešlo tu u tohoto obžalovaného azda len o podozrenie ~~n i e č o h o n e d o v o l e n é h o~~, lež o určitú vedomosť, že ide o výzvednú činnosť v smysle vojenskej zrady. Pri tom sa podotýka, že odvolací súd ani nezistil výslovne, že obsah závadného dopisu bol obžalovanému sdelený, alebo že on dopis pred doručením prečítal. Tým cieľom bude treba zistiť, či obžalovaný odovzdal závadný dopis M. J. zatvorený, v akom stave bola obálka dopisu a či bolo na nej poznať, že dopis bol otvorený. Z toho plynie, že sa tu vyskytuje prípad 1. odst. § 35 por. nov. Preto bol rozsudok odvolacieho súdu v časti, týkajúcej sa odsúdenia obžalovaného J. L., zrušený podľa cit. ustanovenia zákona a vec bola vrátená odvolaciemu súdu k novému pojednávaniu a rozhodnutiu, zmätočná sťažnosť však bola poukázaná na toto rozhodnutie.

Čís. 4906.

Právo státu na veřejný dohled není chráněno ustanovením § 197 tr. zák., nýbrž ustanovením § 320 tr. zák.

Falešné údaje rázu v § 320 e) tr. zák. předpokládaného, učiněné ú ř a d u mimo případ trestního vyšetřování, spadají jen pod toto usta-